fotbal

AȘA A FOST LA LONDRA

Ieri, micul ecran a dat posibilitate tuturor celor ce iubesc fotbalul să se convingă cu ochii de ambițioasa evoluție a jucătorilor români pe Wembley. Am fost de față, la Londra, cînd s-a solicitat B.B.C.-ului filmul. Îmi amintesc răspunsul amabil al reprezentantului televiziunii engleze în această privință. „Veți primi filmul în primele ore ale dimineții de joi". Dar, el a ținut să adauge zîmbind : „Cu toate golurile ce se vor marca..." Cu toate că am înțeles aluzia, a trebuit să recunoaștem că avea umor... sec, englezesc.

Intrasem în atmosfera partidei. Pînă la meci mai erau aproximativ 10 ore. În holul hotelului „Royal Garden", turiști români, antrenori, jucători, ziariști. Fiecare discuție se încheia cam așa : „Avem echipă subțirică...", „Lipsește și Ghergheli...", „Cine să-i încurce pe englezi ?", „Dăm gol, nu dăm gol, cîte primim ?" ș.a.m.d. Ziarele londoneze prezentau echipa română pe coloane întregi. În schimb, asupra formației engleze incertitudinile au planat pînă pe-nserat. Existau, într-adevăr, unele semne de întrebare în componența „echipei de aur", dar în nici un caz asupra rezultatului. După părerea gazdelor, el nu putea fi decît : „ENGLAND". Declarația lui Ramsey : „Sper ca fotbaliștii români să ne pună probleme, să ne putem verifica întregul potențial...", citită la micul dejun, a făcut să nu ne mai putem atinge de apetisantul breackfast englezesc. Căutam fiecare un punct de sprijin, o discuție mai optimistă. Cu cine ? Nicolae Soare, radioreporterul nostru, alb ca varul, studia o statistică apărută în „Daily Mail". Un tabel al celor „22" cu palmaresul fiecăruia în echipa națională respectivă. Englezii totalizau 285 de partide, iar românii — 51. Astfel, căpitanul echipei noastre, Lucescu, avea „în picioare" la acea dată 13 partide internaționale, în timp ce „căpitanul" englez, Bobby Charlton — 89. Portarul Banks 46, iar Gornea 3, Ball 28, Dumitrache 3. Doar la debutanți situația era egală: unul la noi, unul la ei — Anca și Radford. Cineva a amintit proverbul cu... buturuga mică, dar a fost trecut urgent în grupul ultraoptimiștilor, condus de masorul Tudose. Încercăm o discuție cu antrenorii Coco Dumitrescu și Cornel Drăgușin, aflați în Anglia pentru documentare, la cîteva cluburi. În așteptarea meciului, li s-au solicitat acestora scurte interviuri. Sîntem, însă, refuzați politicos, pe motiv că întreaga documentare se află la hotel, care este situat departe, lîngă Gara Victoria, și, vedeți dv., dacă nu au cifre exacte nu pot da presei date exacte, etc. I-am înțeles. Aveau, la rîndul lor, emoții și numai de interviuri nu le ardea. Într-un colț, puțin izolat, Ghergheli stătea într-un fotoliu cu piciorul drept țeapăn. Pe fața lui, o amărăciune adîncă. Unde-s băieții ? „În Hyde Park". „Ce noroc pe ei că joacă pe Wembley ! Știi dumneata ce înseamnă să joci pe Wembley ?" Știu, dar nu-i răspund. Îl înțeleg. Și Ghergheli se cufundă în tăcere. Se gîndește, desigur, la norocul celorlalți.

Mai rămăseseră două ore pînă la începerea partidei. Angelo Niculescu era intervievat de un ziarist elvețian, venit la Londra să vadă echipa României, viitor adversar al reprezentativei țării sale, în luna mai. Surprind ultimul răspuns al antrenorului român la întrebarea : „Ce veți face în fața Angliei ?" „În primul rînd, un joc frumos, curajos..."

Mai erau aproximativ 10 minute pînă la începerea partidei. Sîntem undeva sub tribunele marelui stadion, la gura unui tunel, prin care pătrund acordurile fanfarei și freamătul celor 80 000 de englezi ce-și dregeau glasurile. Accesul la cabine, interzis. Primul fluier al scoțianului J. Callaghan (și nu arbitrul galez cu același nume, care a condus meciul nostru cu Portugalia) i-a invitat pe jucători să iasă din vestiare. Ai noștri apar îmbrăcați în albastru. Callaghan a mai fluierat o dată. Românii, în loc să se înșiruie în spatele arbitrului, fac un „mêlle" în jurul lui Lucescu. Ce-or fi avînd să-și spună tocmai acum, unul altuia ? Am aflat după cele 90 de minute, de la Lucescu, că a fost vorba de un cuvînt de ordine, pe care băieții aveau să-l respecte : să nu se sperie de englezi.

Acel 1—1, de pe Wembley, din 15 ianuarie 1969, va rămîne adînc gravat în memoria spectatorilor englezi și a telespectatorilor români. Fără a încerca să refacem secvențele filmului, vom stărui aici numai asupra unor caracteristici de bază din jocul celor două echipe. Englezii au jucat în viteză, în atac ca și în apărare, au șutat nu numai de aproape, dar și de la distanță, s-au demarcat fulgerător, au cheltuit eforturi de adevărați atleți. Românii, în momentele defensive au atacat mingea din orice poziție, au schimbat ritmul și direcția jocului, contraatacînd apoi destul de periculos, nu firav și delicat, ci cu vigoare, căci numai astfel au putut să țină piept unei formații de mare valoare cum a fost și este încă reprezentativa Angliei.

Partida a cunoscut faze impresionante datorită îndîrjirii cu care apărătorii români au barat drumul spre poartă vigurosilor atacanți englezi, prin voința cu care toți acești „11" din cea mai tînără echipă națională aliniată de România vreodată se infiltrau în dispozitivul apărării engleze, luptînd de la egal la egal cu J. Charlton, Stiles, Mc. Nab și, în ultimă instanță, solicitîndu-l la maximum pe Banks. Jocul dintre cele două naționale a fost plin de învățăminte. El ne-a permis să surprindem unele caracteristici care, pînă nu de mult, au lipsit echipei noastre cînd evolua pe un teren străin. Printre ele aceea de a uni curajul cu calmul în împrejurări oricît de grele, reușind astfel să domine PSIHOLOGIC un adversar bine pregătit și dornic de victorie pe teren propriu. Iată, deci, după părerea noastră, cel mai mare cîștig realizat de națională României la Londra.

...Așadar, greul trecuse. Să ne continuăm drumul, culegînd impresii. La 5 minute după meci, accesul la cabine e permis. Primul intervievat, Sătmăreanu : „Sîntem o echipă formată din jucători de aceeași vîrstă. Am devenit repede adevărați prieteni și avem încredere unul în celălalt. Ne ajutăm reciproc nu numai pe teren, ci și în afara lui. Sînt fericit că am obținut aici un rezultat de prestigiu, care ne dă încredere în viitoarele meciuri oficiale..." Cuvintele lui Sătmăreanu, atmosfera din rîndurile echipei, omogenitatea remarcată în particular pe tot timpul șederii la Londra, ca și pe terenul de joc, ne-au readus în minte fosta echipă Viitorul, reactualizată astăzi, se pare, pe baze ceva mai solide și la un nivel superior celei din trecut. Să o menținem, pentru vigoarea ei, pentru promisiunile de viitor ale tinerilor ei componenți.

Al doilea intervievat, Anca: „Am avut o sarcină grea. Aceea de a-l înlocui pe Ghergheli. Am dorit din suflet să fac a nu se simți această lipsă. Singurul care mi-o poate spune dacă am jucat bine sau nu, este doar el..." Și a plecat să-l caute pe Ghergheli, într-o mare de oameni adunați în fața vestiarelor noastre.

...Din nou în holul lui „Royal Garden". Antrenorii români, Coco Dumitrescu, C. Drăgușin, prof. N. Roșculeț, asistenții I.E.F.S. I. Voica, Mircea Rădulescu și Ene Lucian ne dau declarații. (Nu mai au nevoie de documente). Iată o sinteză a lor : „Fotbalul, ca orice sport, este supus unor perioade de flux și reflux, care nu-și dezvăluie întotdeauna, logic, cauzele. O echipă mare poate suferi eșecuri uimitoare, așa cum o echipă oarecare poate obține succese uluitoare. Iată de ce o întîlnire de fotbal trebuie judecată prin prisma împrejurărilor în care se desfășoară, a responsabilității jucătorilor față de rezultat, a impresiilor pe care le lasă spectatorilor..." Din concluzia tuturor declarațiilor culese, emană aceeași dorință, ca : „...fotbaliștii noștri să evoluează la fel de curajos, dar în același spirit de fair-play de care au dat dovadă la Londra. Sub aceste auspicii se vor înlătura deficiențele care mai există și, firesc, vor veni așteptatele victorii în meciurile oficiale, cu miză".

Nu mai reproducem în aceste rînduri nici unul din comentariile făcute de presa londoneză. Ziarul nostru le-a pus din vreme la dispoziția cititorilor. Ne-a surprins, însă, că o serie de cronicari englezi au trecut cu ușurință peste calitățile unora dintre fotbaliștii români, nerelevînd jocul, în general, bun practicat de fotbaliștii români. Ei au privit meciul numai dintr-un singur unghi, trecînd peste acele momente în care Dumitrache, Nunweiller, Anca, Dinu, Boc, Lucescu și-au egalat adversarii prin subtilități tehnice spectaculoase, aplaudate de public. Posibilitatea ca România să înfrunte cu succes echipa Angliei chiar pe terenul acesteia li s-a părut incredibilă. Dar asta are mai puțină importanță. Pînă la viitoarea întîlnire dintre cele două „team"-uri, anii 1968 și 1969 au înregistrat două draw-uri, care înseamnă performanțe de onoare în palmaresul fotbalului nostru. Și aceasta contează în primul rînd.

Aprecieri foarte calde au însoțit primirea fotbaliștilor noștri joi seara la Ambasada română din Londra, unde li s-a oferit o recepție. Au urmat felicitările adresate la bordul avionului de comandantul navei românești, care anunța pe ceilalți pasageri străini că echipajul lui are plăcerea să ducă la București echipa națională de fotbal a României, care a terminat la egalitate meciul cu puternica reprezentativă a Angliei. La Arad, într-o escală forțată de condițiile atmosferice, iubitorii fotbalului din localitate au venit în număr mare la aeroport. La București, pe peronul Gării de Nord, fotbaliștii au fost așteptați sîmbătă de cîteva sute de simpatizanți.

...Acum, după ce ați vizionat filmul meciului, transmis de televiziune, puteți aprecia, desigur, că meciul de la Londra a însemnat pentru fotbalul nostru un pas înainte atît sub raportul rezultatului propriu-zis, nesperat de bun, cît și al evoluției în teren a jucătorilor.

Cristian MANTU

PE CINE PĂCĂLEȘTI TU, RUGIUBEI ?

La Dinamo Bacău joacă de cîțiva ani un tînăr despre care mulți antrenori spun că are ceea ce se cheamă STOFĂ de mare fotbalist. De cîțiva ani, Mihai Rugiubei (fiul cunoscutului fotbalist de acum două decenii) promite...

Promite cu fapta, dar mai ales cu gura... Cu fapta — făcînd cîte un meci bun o dată la două-trei luni ! Cu gura — la MARE, ca în partida cu Universitatea Cluj, sau face o fentă care stîrnește entuziasmul tribunei. Dar lucrurile acestea sînt rare. Din ce în ce mai rare. Și vor dispărea cu totul

Rugiubei în ipostaza atacantului irezistibil. Instantaneul a fost însă surprins în campionatul trecut. Acum, asemenea imagini îl prind foarte rar în cadrul lor pe tînărul atacant băcăuan.

dacă Rugiubei va păcăli în continuare fotbalul, pe oamenii cu care are de-a face, dacă se va păcăli mai departe — cu aceeași tristă inconștiență — pe el însuși.

Oare nu-ți dai seama, Rugiubei, că tu ești primul și cel mai mare păcălit al păcălelilor tale ?

Tovarăși de la Dinamo Bacău, oameni buni, nu vă dați seama că neocupîndu-vă, în sfîrșit, CU RĂSPUNDERE, de acest tînăr (vai, talentat), sînteți coautori ai ratării, ai rebutării lui ?

Marius POPESCU

P. S. În curtea clubului băcăuan am văzut doi pitici ai centrului salutîndu-l — cu acea stimă caracteristică a învățăceilor pentru idolii lor — pe Rugiubei, „Bună ziua, nea Mihai !" — i-au spus copiii. Ce se va întîmpla, însă, în mintea acestor copii cînd îl vor vedea pe „nea Mihai" bînd țuică pînă face urît ?

M. P.

LA ORIZONT, RETURUL

MEDICINA CLUJ

Paralel cu preparativele pentru sesiunea de examene, fotbaliștii echipei de divizia B Medicina Cluj se pregătesc și pentru reluarea campionatului. Pînă la 4 februarie jucătorii vor efectua antrenamente mai ușoare, la Cluj, după care se vor deplasa într-o stațiune de pe Valea Prahovei (pînă la 15.II). Antrenorul Gh. Neța ne-a relatat că, după sesiunea de examene, va lucra mai intens cu jucătorii în vederea abordării cu mai multă hotărîre a partidelor din returul competiției. Începînd de la mijlocul lunii februarie, Medicina va susține numeroase meciuri de verificare cu echipe de „județ", din diviziile B și C și va întreprinde un turneu de cîteva jocuri la Oradea și Timișoara.

La întrebarea „Ce noutăți sînt în echipă ?" — antrenorul clujean ne-a spus următoarele : „plecarea lui Nichiti, a lui Ștefan, scoaterea lui Chira din lot și suspendarea pe primele patru etape ale returului a jucătorilor Rusu și Coșeriu".

N. TUDORAN — coresp

U. M. TIMIȘOARA

Cunoscutul internațional, maestrul sportului **Adalbert Androvici**, care se ocupă de pregătirea formației divizionare C — U.M.T., ne-a informat că echipa lui a început antrenamentele de aproape o lună. Mai întîi s-a lucrat în sală, apoi în aer liber. Primul joc la două porți cu o echipă „străină" va avea loc pe 6 februarie și anume cu U.T. Arad. Vor urma apoi meciurile cu Vagonul Arad, C.F.R. Timișoara, Politehnica și altele.

— Referitor la lotul de care dispuneți aveți și unele noutăți ? — i-am întrebat pe interlocutorul nostru :

— Portarul Sziklai este refăcut și a început antrenamentele, fundașul Till va fi lăsat la vatră și va reveni în echipă. În prezent ducem tratative cu C.F.R. Timișoara pentru jucătorii Popescu, care este salariatul uzinei noastre, și Gorduna.

În legătură cu condițiile de pregătire, antrenorul Androvici a ridicat o veche problemă, și anume aceea a terenului. U.M.T. n-are un teren propriu pe care să se pregătească.

P. ARCAN — coresp. principal

METALUL TR. SEVERIN

După efectuarea vizitei medicale, cu prilejul căreia s-a constatat că doi jucători sînt inapți pe o perioadă destul de lungă pentru eforturi susținute, metalurgiștii au început antrenamentele. Pînă la sfîrșitul lunii echipa se va pregăti la Tr. Severin. Conducerea tehnică a echipei este încredințată, în continuare, antrenorului Constantin Lepădat, care va fi ajutat de antrenorul juniorilor, Florea Andrei. În cadrul pregătirilor Metalul va susține jocurile de verificare cu Energetica Tr. Severin (divizia C), Minerul Motru (C), C.S.M. Reșița (B), Jiul Petroșeni și „U" Craiova (A).

Lotul pentru noul sezon este următorul : **Miniosu, Corcovan** (portari), **Chițulescu, Constantin, Cintar, Cirtog, Sandru, Budănescu** (fundași), **Bolovan, Diaconu, Radu, Prodan** (mijlocași), **Căprioru, Jimboreanu, Gall, Chirițescu, Rotaru, Iacob și Boștină** (atacanți). Probabil, nu va mai face parte din echipă înaintașul Babeț.

GH. MANAFU — coresp.

SCHIMBARE DE ANTRENOR

În urma renunțării lui Sebastian Taciuc de a mai antrena divizionara B, Electronica, conducerea secției de fotbal a echipei oborene a numit un nou conducător tehnic : GHEORGHE TEODORESCU.

„VEDETA NOASTRĂ ESTE... ECHIPA"

Ne-am întreținut mai deunăzi cu antrenorul Petre Steinbach. Ce plăcere, ce satisfacție să-l auzi depănînd amintiri, vorbind despre fotbal. Abia împlinise 63 de ani cu puține zile înainte, mai precis la 1 ianuarie *(„ne ierți, nea Petrică, de indiscreție...")*; 63 de ani, dintre care 50 — iacă-tă, o jumătate de secol ! — închinați fotbalului ; *„La origine sînt timișorean... am început la R.G.M., transformat ulterior în C.A.M.T. ; pe perioada milităriei am jucat la Colțea Brașov... apoi, la 22 de ani, am devenit oborean, evoluînd la Unirea Tricolor timp de 9 ani, pînă la sfîrșitul carierei mele de fotbalist..."*

Și apoi ? *„De 30 de ani antrenez. Copii, juniori, seniori. Cîte generații de jucători n-am crescut ! Mi-au trecut prin mînă, cîndva, și Ozon și Constantin și Nunweillerii... Cu toții, mari talente care au iubit fotbalul mai mult ca orice altceva și care s-au și realizat ca jucători și ca oameni..."*

Încetul cu încetul îl aduc mai aproape, la faptul actual :

— Ce-ți face „Ceahlăul", nea Petrică ?

— Bine, mulțam ! Nu mîine, poimîine mă reîntîlnesc cu băieții, după o vacanță de o lună de zile.

— A mers frumos echipa... locul 4, din 16 formații... la un singur punct de prima clasată...

— Cît p-aci să fie mai bine. În ultima etapă, la Suceava, în min. 70, conduceam cu 1—0. Pînă la urmă am fost egalați. Oricum, față de modestele pretenții cu care am pornit bătălia...

— Cum ați reușit să sosiți la jumătatea întrecerii cu plutonul fruntaș ? Deținеți, cumva, vreun secret ?

— Să vă spun că ne-am pregătit serios, că am efectuat uneori și două antrenamente pe zi ? Ar fi un răspuns prea banal. Vorbiți de secrete. Cred că dețin unul, de mare importanță în procesul de instruire sportivă. Iată, de pildă, eu am folosit, cu rezultate dintre cele mai bune, stimulentul psihic. După primele două-trei etape, le-am spus jucătorilor următoarele : „Băieți, comportarea noastră de pînă acum mă mulțumește. Dacă veți munci la antrenamente tot așa, sînt convins că veți juca și mai bine". *Poate știți rezultatul ? În ultimele 7 partide, 5 de mai toate ședințele de lucru, de pregătire, de analiză... Promite în cadru „oficial", promite în particular...*

Tot în particular, tînărul acesta de 22 de ani face niște bețiii care împietresc pe asistenții ocazionali. Trist este că promisiunile lui... împietresc și hotărîrile celor care se ocupă de el și care acceptă cu candoarea și cu naivitatea unor prunci făgăduielile lui, cînd patetice, cînd sfioase, cînd lacrimogene, întotdeauna, însă, „artistice". Și ipocrite, după cum rezultă din experiențele post-promisiune.

Și lucrurile merg înainte, după vechea (ne)orînduială...

Rugiubei face, trimestrial, cîte un joc bun (cînd „fură" — după cum se exprima sugestiv un coleg de-al său — condeiul cîte unui cronicar care, lăudîndu-l, îi face mai mult rău decît bine) și apoi trece la ceea ce a devenit la acest tînăr ipostaza alter-ego-ului său, băutura.

Fiind tînăr, rezistă. Deocamdată.

La cîte un meci, marchează, din cînd în cînd, cîte un gol dacă Rugiubei va păcăli în continuare fotbalul, pe oamenii cu care are de-a face, dacă se va păcăli mai departe — cu aceeași tristă inconștiență — pe el însuși.

Oare nu-ți dai seama, Rugiubei, că tu ești primul și cel mai mare păcălit al păcălelilor tale ?

Tovarăși de la Dinamo Bacău, oameni buni, nu vă dați seama că neocupîndu-vă, în sfîrșit, CU RĂSPUNDERE, de acest tînăr (vai, talentat), sînteți coautori ai ratării, ai rebutării lui ?

Marius POPESCU

P. S. În curtea clubului băcăuan am văzut doi pitici ai centrului salutîndu-l — cu acea stimă caracteristică a învățăceilor pentru idolii lor — pe Rugiubei, „Bună ziua, nea Mihai !" — i-au spus copiii. Ce se va întîmpla, însă, în mintea acestor copii cînd îl vor vedea pe „nea Mihai" bînd țuică pînă face urît ?

M. P.

campionat și două de Cupă, n-am mai pierdut nici un joc.

— Aveți vreun nume mai sonor în echipă ?

— Nu, n-am nici un nume sonor. Vedeta noastră este... echipa.

— Chiar de la început, Ceahlăul a însemnat o... echipă ?

— Aproape de la început. Mai precis spus, din momentul în care am scos din lot doi jucători, pe Codreanu și pe Olteanu, care nu respectau normele de conduită prescrise întregii echipe. Apoi, într-o ambianță de perfectă ordine, pe fondul unei discipline la toate capitolele, treaba a mers mai ușor, deși, vă rog să rețineți, am rămas în lot doar cu 13 jucători.

— Să-i notăm, în ordinea posturilor..

— Argeșeanu, Mitrofan — portari ; Onică, Gh. Aurel, Ienei, Zaharia — fundași ; Dragu, Seceleanu, Niță — mijlocași ; Ciocîrlan, Negustoru, Pătrașcu și Meder — înaintași. Spunînd că tînărul Niță, în vîrstă de numai 16 ani, este deocamdată rezervă și că portarul Mitrofan a fost accidentat multă vreme, vă rămîn cei... 11 jucători care au alcătuit formația tip. Aș mai vrea să adaug că la actuala formulă de echipă am ajuns treptat, schimbările pe posturi operîndu-le după ce am depistat mai bine particularitățile fiecăruia, de ordin fizic și tehnico-tactic. Astfel, pe Meder, un jucător mai lent, dar care pasează bine, l-am transformat în aripă falsă, pe Pătrașcu și Negustoru, din extreme i-am folosit vîrfuri de atac. De asemenea, Onică din mijlocaș a devenit fundaș, Dragu din vîrf de atac a ajuns mijlocaș, post în care — conform structurii lui tehnice — poate manevra mai în voie pe spații mai mari.

— Încă puțin și returul va bate la ușă. În seria dv., lupta pentru promovarea în divizia A se anunță extrem de pasionantă. Cine credeți că are șanse mai mari ?

— După părerea mea, Steaguł roșu. Mai toți componenții echipei au făcut parte din diferite loturi reprezentative, au mai multă experiență, într-un cuvînt, prima șansă este de partea formației brașovene. Dar, fotbalul e... fotbal. Știu eu ? — a conchis gînditor amabilul nostru interlocutor.

G. NIC.

ABANDONAȚI PROCEDEELE VECHI !

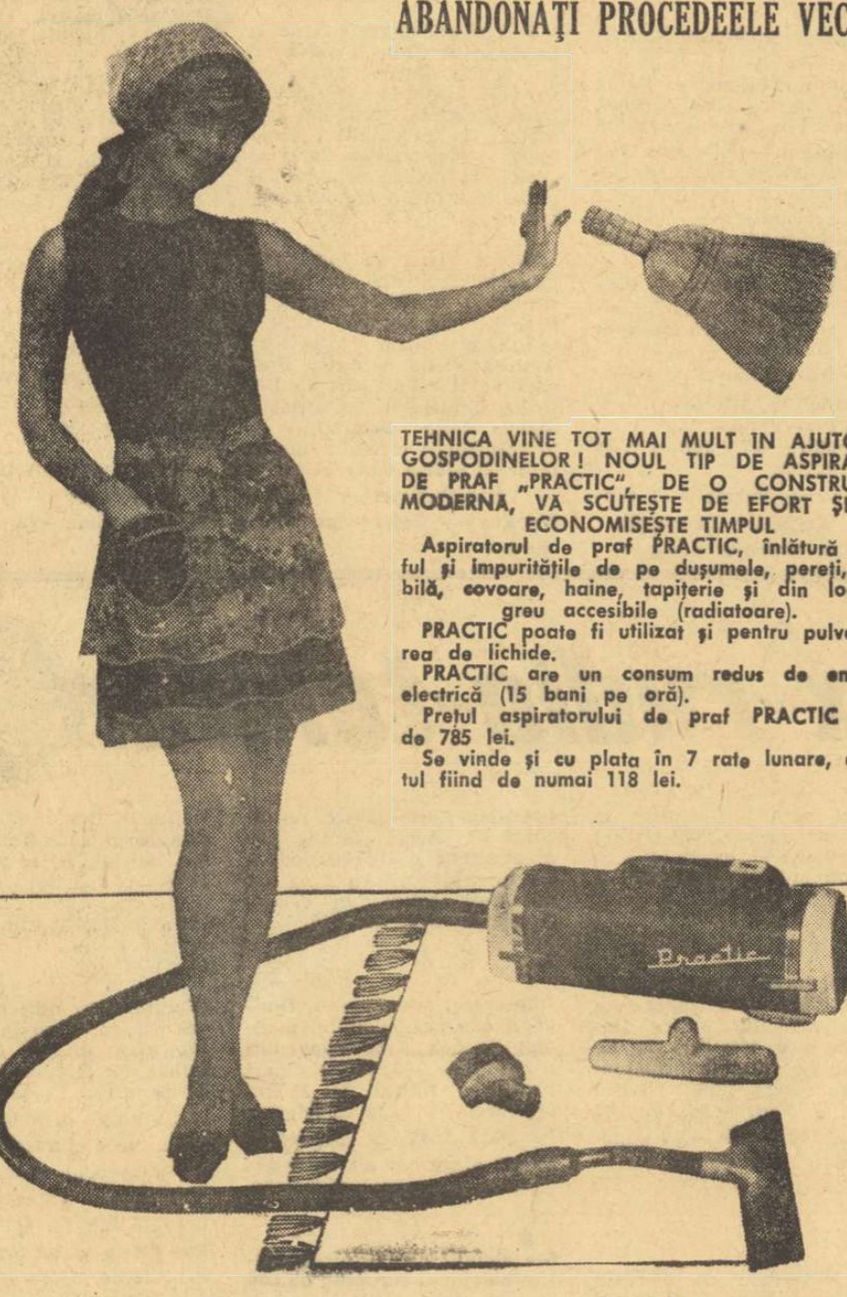

TEHNICA VINE TOT MAI MULT ÎN AJUTORUL GOSPODINELOR ! NOUL TIP DE ASPIRATOR DE PRAF „PRACTIC", DE O CONSTRUCȚIE MODERNĂ, VĂ SCUTEȘTE DE EFORT ȘI VĂ ECONOMISEȘTE TIMPUL

Aspiratorul de praf PRACTIC, înlătură praful și impuritățile de pe dușumele, pereți, mobilă, covoare, haine, tapițerie și din locurile greu accesibile (radiatoare).

PRACTIC poate fi utilizat și pentru pulverizarea de lichide.

PRACTIC are un consum redus de energie electrică (15 bani pe oră).

Prețul aspiratorului de praf PRACTIC este de 785 lei.

Se vinde și cu plata în 7 rate lunare, acontul fiind de numai 118 lei.

ASTĂZI, LA ORELE 17,30 ÎN SALA DALLES

„CONCEPTUL DESPRE EDUCAȚIA FIZICĂ ȘI SPORT A OMULUI MODERN"

Cursul „Educație fizică și sport" de pe lîngă Universitatea populară București organizează astăzi în sala Dalles expunerea „CONCEPTUL DESPRE EDUCAȚIA FIZICĂ ȘI SPORT A OMULUI MODERN", pe care o va susține prof. univ. Leon Teodorescu, rector al I.E.F.S. și vicepreședinte al C.N.E.F.S. Urmează filmul *„Săritoarele de la trambulină"*

Tragerea excepțională Loto – azi ultima zi !

Astăzi, este ULTIMA ZI în care vă mai puteți procura biletele la tragerea excepțională LOTO de mîine, marți 21 ianuarie 1969.

Ca și cele precedente, tragerea excepțională LOTO de mîine oferă autoturisme de diferite mărci și capacități cilindrice în număr NELIMITAT. Vor fi atribuite : „Dacia 1100", „Moskvici 408" cu 4 faruri și radio, „Skoda 1000 MB" pentru variantele cu 3 numere cîștigătoare din primele 3 extrase.

În afară de autoturismele de mai sus se mai atribuie 50 excursii la Paris cu avionul, premii în numerar de valoare variabilă pentru variantele cu 3 numere cîștigătoare din primele 6 extrase și premii fixe în numerar.

În orele care au mai rămas asigurați-vă participarea la tragerea excepțională LOTO de mîine, jucînd pe bilete seria „F" de 20 lei.

Cu biletele seria „F" puteți participa la toate cele 10 extrageri = 120 numere.

PRONOSPORT

AȘA ARATĂ O VARIANTĂ CU 13 REZULTATE EXACTE

CONCURSUL PRONOSPORT NR. 3 ETAPA DIN 19 IANUARIE 1969

I. Atalanta-Roma	X
II. Fiorentina-Juventus	1
III. Internazionale-Verona	1
IV. Lanerossi-Pisa	2
V. Napoli-Milan	X
VI. Palermo-Bologna	1
VII. Sampdoria-Cagliari	2
VIII. Torino-Varese	1
IX. Reggiana-Genoa	1
X. Mantova-Padova	1
XI. Monza-Foggia	2
XII. Brescia-Ternana	1
XIII. Como-Perugia	1

Fond de premii : 317.661 lei